

Ako so na trsu pozeble vse mladike istega leta, kar je letos na mnogih krajih mogoče, tako ne moremo se nadjati, da bi tak trs rodil, in moramo se ozirati na ona očesa, ki so na starem stebelu, in ki morejo poganjati mladike. V tem slučaju je pač najboljša, da se trs pomladi, t. j. da se celi del pozebljenega trsa odreže tako daleč, da ima steblo zdrava očesa, iz katerih bi lahko nove mladike rastle.

Ako se najdejo na bolj doraslih mladikah očesa, ki niso pozebla, morajo se na vsak način te rozge obrezati, in sicer na reznike, ki se, ako so mladike slabe, ne morejo porabiti za locne. Če je pa pozebel celi trs, mora pa se odrezati do korena, ki začne potem poganjati nove mladike. Ako je trs močen in zemlja dobra, pusti se več mladik; ako je pa trs slab in tudi zemlja, tedaj pa se pusti manj mladik; kajti glavno pravilo pri rezi mora biti, da se med trsovim korenem in med listjem mladik opazuje neka razmera, t. j. da ima trs vedno toliko listja, kolikor ga potrebuje, da more svojo hrano, katero srka koren iz zemlje, dostojno prenarediti. Je-li trs v korenu močen ali slab, to se pozna pač po slabšem ali boljšem razvitku rozg prejšnjih let. Ako je slabemu razvitku trsa kriva slaba zemlja ali slabo obdelovanje, potem se mora pustiti manj mladik, ki v spomladi poganjajo iz korena, ter trs boljše obdelovati in gnojiti.

Akoravno tako obrezan trs navadno v prvem letu že ne rodi obilega sadu, vendar se s časoma poboljša.

Opomniti še moramo, da se v onih krajih, kjer je bila lani medena rosa v vinogradih, najdejo na raznih delih trsa zimski resovi, kojim zima ne škoduje in ki toraj letos lahko širijo to bolezen. Zato je pač najboljša, da se odrezane rozge sežgejo in tako uničijo zimski resovi.

„Gosp. list.“

Sejmovi. Dne 23. marcija v Rogateci in v Slov. Gradci. Dne 26. marcija v Reichenburgu, v Tilmiči, v Teharjih in na Bizeljskem. Dne 27. marcija v Celji, v Imenem (za svinje) in v Vitanji.

Dopisi.

Iz Celjskega okraja. (Volitev za okrajni zastop.) Nemškutarška stranka dela strastno, da bi zbegala naše volilce v velikem posestvu. Najbolje se trudi v Savinjski dolini žid Sonnenberg iz Kasas. Pričakovati je, da bode vsak pošten Slovenec vedel pokazati temu židovskemu gospodu duri, če bo preveč nadležen. Kaj bo nemški žid naše katoliške Slovence učil, kako naj volimo, da bo prav za nas kot Slovence in katoličane? Žid ima tem manje nas nadlegovati, ker še sam niti volilec ni v velikem po-

sestvu. Istotako se vozari in nadleguje slovenske volilce ravnatelj Jellek iz Štor. Misli, ker on svoje delalce v Teharjih strahuje in komanduje, kako morajo voliti, da bo vže strahonja celega Celjskega okraja. Naj mu le vsak slovenski volilec lepo mirno odgovori: Mi Vas pustimo v miru, da sami volite, kakor hočete; mi pa bomo tudi sami vedeli, kako bomo volili; ostanite rajši pri fabriki v Štorah doma in delajte; za to ste plačani, ne pa da čas svojih gospodarjev tratite za agitiranje in nadlegovanje slov. volilcev. Gospod bo potem vže koj nos pobesil in se pobasal čez vrata. Hudo delajo tudi Celjski trgovci, na čelu njim Rakusch in Walland, ter se — posebno prvi — grozijo, da bodejo slovenskim volilcem vzeli zaslužek, če grejo s Slovenci volit. No ti mogočni gospodje pozabijo, da ne živijo Slovenci od njih, pač pa oni od Slovencev. Če njim in njihovim prodajalnicam obrnejo Slovenci hrbet, pa lahko kar zaprejo svojo trgovino. Treba bo resno skrbeti, na kar se že davno misli, da se namreč naseli v Celji kak slovenski trgovec z železnino, da ne boče Rakuschem greben preveč rastel. Med Nemce ne prodajo nič blaga, ampak samo med Slovence, celo na Kranjsko, pa hočejo sedaj nam Slovincem groziti. To bi lepo bilo. Še nekaj. Čuje se, da ponuja nemškutarška sodrga volilcem po 15 gld., če bi izostali od volitve. Slovenci! Bog ne daj prodati svoje vesti in vzeti od takih lopovov denarja. To bi bilo ravno tako grdo in nepošteno delo, kakor je bilo Judežovo dejanje. Če bi poštena bila reč nemškutarjev ne bi treba bilo, takega podkupovanja. Naj pazijo naši volilci in naznanijo take, ki njim denar ponujajo, da se naznanijo kazenski sodniji.

Od sv. Antona v slov. gor. (Obč. odbor.) V novi občinski odbor v Cerkovnjaku so sicer sami narodnjaki, pa vendar skoz in skoz sami poštenjaki, dne 28. prosinca izvoljeni bili. V odbor so izvoljeni sledeči gospodje: A. Vraz, župnik, Ignac Alt, mesar in veleposestnik, Fr. Satlar, Omulec, J. Vršič, B. Vršič, A. Stelcar, Antonič, Babošek, Domšek, Andrej Vršič in Jurij Golob. Oni rogovileži, kateri vedno zoper čast, duhovščino rogovilijo in katerim je malo mar za občinski blagor, so pri volitvi sijajno propadli. Čudovito in nerazumljivo nam je to, da te rogovileže nek kmet iz Smolinške občine v njih bedarijah podpira in pfigovarja. Kateri hoče na nas Antonovčane vspešno vplivati, mora imeti občno zaupanje, on mora biti odkritosrčnega, resnico- in pravicoljubnega značaja, ne pa občinskega miru kaliti in zavratno rogoviliti. Ta kmet iz Smolinca se čuti kot izvrstnega in iskrenega Slovence in vendar tako nelepo in nemodro deluje. Tako delovanje in postopanje dela le kvar in sramoto nam Slovincem. Naši sovraž-

niki pa se k temu lahko posmehujejo. Ako treba, prihodnjič več.

Iz Ljubljane. (Matica Slovenska.) Odbor „slov. matice“ je proslavil 40-letnico Nj. veličanstva s tem, da je podaril 1037 „Zgodovin avstrijsko-ogerske monarhije“ in 214 „Spomenikov“ učiteljskim in šolarskim knjižnicam po vseh slovenskih deželah. Letos izda pa Matica: 1. Letopis, uredi ga dr. L. Požar. 2. Dušeslovja 1. del, spiše dr. Lampe. 3. Erjavčeve izbrane spise, 2. del, uredi jih prof. Levec. Za naprodaj pa izda Matica še Križmanovo „Italijansko slovensko slovnico.“ — 25-letnico obstanka svojega poslavila je Matica uže najbolj s tem, da je dala društvenikom po štiri v obče pohvaljene knjige, nekoliko pa se hoče tega spominjati še pri občnem zboru; poslavi naj pa veseli ta moment še posebno razumništvo slovensko s tem, da prav v obilnem številu temu prekornemu znanstveno-literarnemu društvu pristopi. Proti Matici niti najzagrizenejši nasprotnik ne more rovati, a zanjo najlažje deluje tudi najmirnejši rodoljub. Sicer je prirastlo od meseca oktobra spet 75 novih udov, vendar pa še pogrešamo v imeniku toliko izobraženih rodoljubov! Da se tedaj tudi ti brže bolje zglašijo pri poverjenikih svojega kraja ali pa naravnoč pri odboru v Ljubljani! — Odbor se resno trudi napredek društva vsestransko pospeševati. Premoženje društveno narastlo je spet za 2000 for. tako da se bode iz tekočih dohodkov uže lahko po 4000 for. na leto obračalo v književne namene. — Kdor bi želel še dobiti knjigo „Slovenci in l. 1848“, ali pa krasno „Erjavčeve povesti“, ali povest „Prihajač“, temu so te knjige še na razpolaganje, dočim je le še 8 „Letopisov.“

Iz Braslovč. (Veselje in žalost — sosedi.) Rodbina Korunova, po domače Slokanova je doživela pretekli teden neizmerno žalost. V teku petih dnov bila je pri hiši poroka domačega sina in smrt obče spoštovanih štarišev Slokanovih. Par ur pozneje, ko so se pripeljali svatje od poroke, je umrl oče dne 4. t. m., dočim je mati, ki je že dalje časa bolehal, bila tako slaba, da ji ni bilo več mogoče iz postelje vstati. Ker ni mogla svojega moža na mrtvaškem odru videti, je želela, da ji ga prinesejo pogrebelci k postelji prej, ko ga dajo v rakev. Ni bilo navzočega, ki bi ne imel solznih oči, ko je videl na smrtni postelji ležečo ženo svojemu dragemu možu za slovo v Roko seči in slišal glasen jok nju ljubečih šesterih otrok. Od tega dne ji se je bolezen močno shujšala. Ni ji bilo mogoče živeti ločeni od moža, s kojim jo je jeden in štirideset let vezala zakonska ljubezen; kajti pet dni po moževi smrti zdihnula je tudi ona svojo preblago dušo. — Kako spoštovani in priljubljeni so bili Slokanovi stariši daleč po okolici, je pričal govor

prečastitega gospoda dekana na pokopališču in velika množica ljudi, ki jih je spremljala k zadnjemu počitku. Njihove od žalosti potrte otroke naj tolaži Bog in odkritosrčno sočutje vseh prijateljev in znancev, blagima rajnkima bodi pa zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kolikor je v rokah drž. zbora, je postava o „kmečkih domih“ gotova, treba ji je le še to, da jo podpiše svitli cesar. Ta postava utegne prineseti precej koristi pri srednje velicah kmetijah, ali bati se je da jo pristrižejo dež. zbori, to je skorej gotovo pri tistih, v katerih imajo liberalci večino. — Razprave o drž. proračunu gredo v drž. zboru precej po časi naprej, še le gledé dveh ministerstev so pri kraji, pri ostalih, izlasti pri naučnem ministerstvu bode pa brž huda vojska, dobro, da je orožje le beseda. — Na Dunaji so bile v ponedeljek dopolnilne volitve v mestni zastop. Zmagali so v 7ih okrajih „združeni kristijani“. To je dobro znamenje. Na nemškem Štajarji, višje od Gradca, prikazuje se kužna bolezen na parkljih živine in je za to Graški župan prepovedal iz onih krajev prignati živine v Gradec. Od naših slov. krajev pa se sme živina tje prignati, nekaj poskoči za to brž ko ne cena naši živini. — Državni poslanec Ghon zatrjuje, da se godi koroškimi Slovincem dobro ter si ne želé ničesar več, najmanj pa slov. šol. No, čemu pa dobiva potle dež. šolski svet v Celovcu toliko prošenj za-nje? — Iz Kranjskega se selijo še ljudje prej kakor slej v Ameriko, ali sreče jih najde le malo, ljudem manjka doma zaslužka, posebno po dolenski strani. — Po Goriškem še pije ljudstvo naprej svoje žganje in po nekaterih krajih ostane vsako svarjenje — bob v steno. Škoda za ljudstvo! — V Trstu prebiva 30 000 Slovencev, ali mesto ne privošču njih otrokom nobene slov. šole. Društvo „Edinost“ se poganja že sicer več let za-nje, toda doslej še brez vspeha. — V Greti pri Trstu, se ustanavlja podružnica sv. Cirila in Metoda. — Hrvaški sabor ali dež. zbor se skliče še le jeseni, ne pa, kakor je bila doslej navada, spomladi. Čemu tudi, saj obvelja tudi v njem vselej to, kar hoče madjarska vlada. Svojo voljo pa izvrši ona lahko tudi brez sabora. — Ogerski minister Tisza ne odstopi, kakor bi rad grof Apponyi in drugi. — Razprave o novi vojaški postavi še niso v ogerskem drž. zboru pri kraji, to pa zato, ker govori lahko v njem vsak poslanec, če se le zglašuje za besedo. To pa sodimo, da ni pametno. — Spomin na dogodke v letu 1848 so Madjari praznovali tudi letos in pri tem so na večih krajih peli slavo — Kossuthu. Čudno, kaj si lahko vse upa pristni Madjar! — Polj-